

Don Bosco en de Bijbel – 2° jaar – 52 – Een mosterdzaadje

Marcus 4,26-34: 11° zondag B-jaar

Het Woord

2 Korintiërs 5,7.10. ⁷ *We leven in vertrouwen op God; wat komen gaat is nog niet zichtbaar.* ¹⁰ *Want wij moeten allen voor de rechterstoel van Christus verschijnen, zodat ieder van ons krijgt wat hij verdient voor wat hij in zijn leven heeft gedaan, of het nu goed is of slecht.*

Marcus. En Hij zei: 'Het is met het Koninkrijk van God als met een mens die zaad uitstrooit op de aarde: hij slaapt en staat weer op, dag in dag uit, terwijl het zaad ontkiemt en opschiet, ook al weet hij niet hoe. De aarde brengt uit zichzelf vrucht voort, eerst de halm, dan de aar en dan het rijpe graan in de aar. Maar zo gauw het graan het toelaat, slaat hij er de sikkel in, omdat het tijd is voor de oogst.'

En Hij zei: 'Waarmee kunnen we het Koninkrijk van God vergelijken en door welke gelijkenis kunnen we het voorstellen? Het is als een zaadje van de mosterdplant, het kleinste van alle zaden op aarde wanneer het gezaaid wordt. Maar als het na het zaaien opschiet, wordt het het grootste van alle planten en krijgt het grote takken, zodat de vogels van de hemel in zijn schaduw kunnen nestelen.'

Met zulke en andere gelijkenissen maakte Hij hun het goede nieuws bekend, voorzover ze het konden begrijpen; Hij sprak alleen in gelijkenissen tegen hen, maar wanneer Hij alleen was met zijn leerlingen, verklaarde Hij hun alles.

Stilte bij het Woord

Don Bosco en het Woord

Bij 2 Korintiërs 5,7. In zijn boek over Domenico Savio schrijft Don Bosco: 'Blijkbaar heeft de heilige Voorzienigheid aan dit jongentje willen laten zien dat deze wereld een echte ballingschap is waarin we pelgrimerend van plaats naar plaats gaan.'¹ Betreffende de eucharistie rapporteert Don Bosco deze woorden van Domenico: 'Wat ontbreekt mij om gelukkig te zijn? In de wereld: niets. Ik mis enkel te kunnen genieten van Hem die mij onthuld wordt, die ik nu met het oog van het geloof bewonder en aanbid op het altaar.'²

¹ Vita del giovanetto Savio Domenico p. 30.

² Idem p. 69.

Bij 2 Korintiërs 5,10. Het thema van de beloning is een geliefd thema van Don Bosco als opvoeder. In *Il Giovane provveduto* lezen we: 'De mens wordt onderscheiden van de andere dieren, in het bijzonder omdat hij een ziel gekregen heeft, die denkt, redeneert en het goede en het kwade kent. Deze ziel blijft niet in het lichaam, maar wanneer dit naar het graf is gedragen, gaat ze heen om een ander leven te beginnen, dat niet meer zal eindigen. Als men goed handelt, zal ze altijd zalig zijn met God in het paradijs, dat een plaats is waar alle goeden genieten.'³ In een brief aan een priesterstudent, die Don Bosco consulteerde over de priesterlijke roeping, geeft Don Bosco deze raad: 'Elke avond denk je na waarover je je een verwijt zou kunnen maken, als je je die nacht zou presenteren voor het tribunaal van Jezus Christus om geoordeeld te worden.'⁴ In een brief aan een ingenieur van het evangelisch geloof⁵, die hem met zijn vrienden wilde ontmoeten om over godsdienst te spreken, antwoordt Don Bosco door te spreken over het tribunaal van Christus: 'De discussie alleen levert geen enkel moreel voordeel op, als ze losstaat van het verlangen om de waarheid te kennen en te volgen. In dit geval is het noodzakelijk met een nederig hart te bidden dat God ons zijn licht geeft en ons de zaken laat kennen die moeten gedaan worden tegen de dag dat we ons aanbieden op het tribunaal van Jezus Christus.'⁶

De verzen van de lezing uit Ezechiël en van de evangelietekst van Marcus werden niet teruggevonden in de geschriften van Don Bosco.

Een salesiaans woord bij het Woord

Het verhaal over het mosterdzaadje geeft ons een heel mooi beeld om over Don Bosco te spreken en over alles wat tot stand is gekomen tijdens zijn leven, tot op vandaag. In aanvang was het werkelijk een heel klein zaadje, een miniem begin. Een begin waar de wereld niets van afwist. Op een heel simpele heuvel heeft een jongen van negen een droom ... En dat zaadje gedijde en gedijt. Het is een heel grote struik geworden. En heel veel kinderen en jongeren en gewone mensen nestelen in die struik. Dat mogen we vieren, tweehonderd jaar na de geboorte van dat jongentje. Het maakt ons dankbaar en vervult ons met diepe vreugde. Het zet ons ook aan om zelf uit die droom te leven en een twijgje te zijn aan die mosterdstruik.

Jezus verklaarde de parabellen en vergelijkingen als Hij met hen alleen was. Zouden we niet allen daarbij willen geweest zijn? Maar we leven nu. Dit versje plaatst ons voor minstens twee uitdagingen. Hoe en wanneer en door wie kan Jezus mij zijn Woord uitleggen, zodat het wortel kan schieten in mijn leven? En aan wie verklaar ik het Woord van Jezus? Aan welke kinderen, jongeren en gewone mensen?

Het Charter vermeldt de beloning in het paradijs: 'Don Bosco heeft het verlangen naar geluk hier en nu van de jongeren opgenomen en heeft hun vreugde van te leven omgezet in de taal van vreugde, van de speelplaats en van het feest. Maar hij heeft nooit opgehouden God aan te wijzen als bron van echte vreugde. Enkele van zijn geschriften, zoals *Il Giovane Provveduto*, de levensbeschrijving van Dominiek Savio, de leerfabel in de geschiedenis van Valentino, zijn het bewijs van de overeenkomst die hij vaststelde tussen genade en geluk. En de nadruk die hij legde

³ *Il Giovane provveduto* p. 10.

⁴ G. Bosco, *Epistolario* I p. 286.

⁵ Dus een protestant.

⁶ G. Bosco, *Epistolario* I p. 287.

op 'de beloning van het paradijs' projecteerde de vreugden van hier beneden in het perspectief van de voltooiing en de volheid.'⁷

Het Woord in mijn (salesiaans) leven

Wat is mijn concrete manier om aan kinderen, jongeren en gewone mensen het Woord van Jezus uit te leggen? Dank ik God voldoende voor wat Hij in en door Don Bosco tot stand heeft gebracht en brengt? Kies ik ervoor een stevig twijgje te zijn aan de mosterdstruik van de Salesiaanse Beweging?

Een salesiaans gebed met het Woord

Don Bosco,
God zaaide een mosterdzaadje
in uw hart en ziel.
U hebt het gekoesterd
en wortel laten schieten,
diep in uw persoonlijkheid.
En het is een immense struik geworden,
waarin velen nestelen.
Laat ook mij een twijgje zijn
om anderen te beschutten
tegen de hitte van de zon.
Zegen ons, altijd weer. Amen.

De gebedsbezinning van Bartimeus bij dit evangelie is nr. 106
zie www.bartimeus.be/bezinningen

© Eric Haelvoet 2015

⁷ Het Charter van de Salesiaanse Familie art. 33.